

ÎNCHEIERE PENALĂ

Ședința publică de la 17 Decembrie 2019

Completul de judecată compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba reprezentat prin doamna procuror (...)

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj, de inculpații A..., B..., C... și partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj împotriva sentinței penale nr. 228 pronunțată la data de 02 august 2017 de către Tribunalul Cluj în dosarul penal nr. (.../.../...).

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă:

- inculpatul apelant A... asistat de apărătorul ales, domnul avocat (...);
- inculpatul apelant B..., asistat de apărătorul ales, domnul avocat (...);
- inculpatul apelant C... asistat de apărătorul ales, doamna avocat (...);
- doamna consilier juridic (...) pentru Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transport Rutier (denumit în continuare I.S.C.T.R.)

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care:

Instanța constată că în urma deliberării asupra motivului de apel care ar putea conduce la trimiterea cauzei spre rejudecare, respectiv nelegala compunere a completului de judecată care a pronunțat sentința apelată, asupra cererii de revenire asupra dispoziției de administrare a unor probe precum și, subsecvent, asupra cererii de declasificare a răspunsurilor provenite de la SRI,

Având în vedere imposibilitatea realizării acordului membrilor completului de judecată asupra soluțiilor date chestiunilor supuse deliberării, în baza art. 394 alin. 5 C.pr.pen. cauza a fost repusă pe rol urmând ca judecarea să se facă în complet de divergență.

Instanța solicită reprezentantei Ministerului Public și apărătorilor aleși să formuleze concluzii cu privire la motivul de apel care ar putea conduce la trimiterea cauzei spre rejudecare, respectiv nelegala compunere a completului de judecată care a pronunțat sentința apelată, asupra cererii de revenire asupra dispoziției de administrare a unor probe precum și, subsecvent, asupra cererii de declasificare a răspunsurilor provenite de la SRI la data de 20 noiembrie 2019 și, referitor la interpretarea textelor de lege în baza cărora apărarea a invocat o sancțiune, să formuleze concluzii cu privire la posibilitatea și necesitatea invocării unor probleme de drept controversate care să facă obiectul unei sesizări

a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de interpretare a acestor texte de lege.

Domnul avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant (...), în prealabil, depune la dosar o hotărâre a Curții de Apel Târgu Mureș în care a fost pusă în discuție aceeași problemă, a fost admisă cererea și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare și o listă a trei hotărâri ale ICCJ, în două dintre ele dispunându-se aceeași soluție.

Reprezentanta Ministerului Public, având în vedere că în discuție a fost pusă și sesizarea ICCJ cu întrebări care să aducă lămuriri care au legătură cu soluționarea prezentei cauze, solicită instanței să acorde cuvântul strict cu privire la acest aspect, după care instanța poate delibera în ce măsură va trimite, sau nu, completului din cadrul ICCJ și, după primirea unui răspuns, și eventual în condițiile art 476 alin.2 cpp, să fie pus în discuție motivul de apel suplimentar care a fost invocat.

Instanța, învederează că a solicitat părților să formuleze concluzii cu privire la posibilitatea și necesitatea invocării unor probleme de drept controversate care să facă obiectul unei sesizări a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de interpretare a textelor de lege, instanța nu a deliberat și nu a decis la acest moment că va formula o asemenea întrebare preliminară, urmând ca soluțiile după deliberare să aibă în vedere și punctul de vedere al părților.

Reprezentanta Ministerului Public susține că tocmai de aceea insistă ca la acest termen de judecată să se execute exact problema pusă de instanță în discuție, urmând ca acest complet să delibereze asupra oportunității sesizării ICCJ și în funcție de rezultatul deliberării, la un termen ulterior să se pună în discuție motivul de apel suplimentar invocat.

Instanța solicită apărătorilor aleși să formuleze concluzii cu privire la solicitarea reprezentantei Ministerului Public de a fi pusă în discuție doar posibilitatea și necesitatea invocării unor probleme de drept controversate care să facă obiectul unei sesizări a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Domnul avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant (...) susține că, deși prelungirea soluționării acestei cauze nu este în interesul clientului său, solicitarea DNA este pertinentă, iar în măsura în care instanța va decide sesizarea completului de HP din cadrul ICCJ, cauza va trebui suspendată, iar instanța va trebui să se pronunțe printr-o încheiere separată.

Apreciază că nu se impune sesizarea ICCJ.

Domnul avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant B.... apreciază că raportat la considerentele deciziei nr.417/2019 a CCR nu se impune sesizarea ICCJ.

Doamna avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant C.... arată că susține că solicitarea DNA este pertinentă și logică, chiar dacă nu este în interesul clientului său.

Susține că instanța ar trebui mai întâi să se pronunțe cu privire la necesitatea sesizării ICCJ și apoi să fie puse în discuție alte chestiuni.

Instanța suspendă ședința de judecată pentru a delibera.

La reluarea cauzei

Instanța deliberând cu privire la solicitarea formulată de DNA, luând în considerare concluziile apărătorilor aleși ai părților, dispune ca la acest termen de judecată să fie pus în discuție doar aspectul ce ține de propunerea de întrebare preliminară care să fie adresată ICCJ și care a fost redactată de către instanță.

Solicită reprezentantei Ministerului Public și apărătorilor aleși ai părților să formuleze concluzii cu privire la necesitatea sesizării ICCJ cu solicitarea ca în temeiul art.476 cpp să pronunțe o hotărâre prealabilă prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

" 1.Dacă judecătorul de la instanța de fond care, anterior, a fost desemnat titular al unui complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, iar ulterior colegiul de conducere a instanței nu l-a desemnat într-un complet specializat, este competent să judece cauze de corupție repartizate în perioada în care nu a fost desemnat prin hotărârea colegiului

de conducere ca titular al unui complet specializat, în condițiile în care, în perioada respectiva, niciun complet al secției penale nu a fost desemnat pentru a judeca cauze de corupție.

2. Care este sancțiunea în acest caz, nulitatea relativă sau nulitatea absolută? "

Reprezentanta Ministerului Public arată că este de acord cu sesizarea ICCJ, apreciind că sunt îndeplinite condițiile cerute de dispozițiile art.475 CPP pentru ca instanța să apeleze la acest mijloc pentru a ajuta la soluționarea cauzei cu atât mai mult cu cât decizia CCR nr.417/2019 pe care apărarea a invocat-o în susținerea unui nou motiv de apel, vizează strict situația ICCJ și nu situația celorlalte instanțe care fac parte din sistemul judiciar.

Susține că sunt cunoscute, fiind de notorietate diferențele care există între regulamentul de organizare și funcționare a ICCJ și regulamentele de organizare și funcționare a celorlalte instanțe de drept comun.

Consideră că trebuie avut în vedere și faptul că prin hotărârea Secției pentru Judecători din cadrul CSM nr.299/2007 nu s-a stabilit termen pentru constituirea completurilor specializate, respectiv acestea nu au fost constituite pentru perioadă de un an și nu există o valabilitate, o perioadă la care aceste completuri să se reînnoiască, această hotărâre fiind dată strict pentru a se armoniza la realitatea legislativă, respectiv la modificarea art.29 din Legea nr.78/2000.

Domnul avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant (...) solicită respingerea propunerii instanței, din oficiu, de sesizare a ICCJ.

Susține că la un nivel foarte formal condițiile de admisibilitate ar părea că sunt îndeplinite, însă lipsește în raport de ambele întrebări formulate de instanță, condiția ca problema pusă în discuție să fie o veritabilă problemă de drept, condiție prin care ICCJ înțelege o chestiune de oportunitate și nu neapărat o chestiune de legalitate.

Susține că scopul procedurii de sesizare a completului de HP este acela de a preîntâmpina existența unei jurisprudențe neuniforme la nivelul țării, reglementare care vine în completarea prevederilor din constituție care spune că Înalta Curte de Casație realizează o interpretare a unei forme a legii.

Arată că ar deveni oportună sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție cu o problemă de drept în condițiile în care aceasta nu s-a pronunțat într-o altă formă pe problema respectivă și astfel ar exista un dubiu cu privire la care este opinia ICCJ.

Arată că ICCJ a avut două ședințe de judecată la completele de 5 judecători în care se discuta despre trimiterea cauzelor spre rejudecare pentru lipsa completurilor specializate. Învederează că în ambele cazuri DNA a susținut ceea ce doamna procuror a susținut la acest termen de judecată cu privire la faptul că judecătorii respectivi au fost la un moment dat în complete specializate

Arată că a participat din întâmplare la data de 21 octombrie 2019 la ședințele de judecată, aflate pe rolul Înaltei Curte de Casație și Justiție au existat 4 cauze în care s-a discutat acest aspect. În două dintre cauze s-a dispus trimiterea spre rejudecare iar în alte două cauze s-a dispus suspendarea cauzelor și sesizarea CJUE cu întrebări preliminare legate oarecum de această problemă, toate deciziile fiind luate cu majoritate. Susține că niciunul din cei 17 judecători, nici într-o opinie majoritară, nici într-o opinie minoritară nu s-a exprimat în sensul respingerii acestui motiv de apel și continuării cercetării judecătorești, toate cauzele aflându-se în faza cercetării judecătorești în apel.

Arată că a depus la dosar încheierea în care a fost avocat în una din cauzele despre care a făcut vorbire.

Arată că a mai participat din întâmplare la o la ședință la ICCJ în data de 06 noiembrie 2019 și a existat o singură cauză în care s-au discutat aceste aspecte completul fost constituit din 5 judecători care au dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, dosarul fiind menționat în scriptele depuse la dosar. Arată că din cei 21 de judecători ai ICCJ, unii și-au exprimat opinia în sensul în care cauzele trebuie trimise spre rejudecare iar alții au opinat în sensul că trebuie suspendate cauzele până la pronunțarea CJUE cu privire la întrebările preliminare formulate

de CJUE însă nici măcar unul nu și-a exprimat opinia în sensul continuării cercetării judecătorești și să respingă acest motiv de apel.

Apreciază că la nivel de oportunitate este inutilă sesizarea ICCJ, deoarece în realitate opinia mării majorități a judecătorilor din cadrul Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că aceste cauze trebuie trimise spre rejudecare și foarte puțini consideră că nu ar trebui să respecte decizia CCR și ar trebui să aștepte pronunțarea CJUE.

Un alt argument legat de inutilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție îl constituie faptul că completul de HP a fost sesizat de 4 sau de 5 ori, cu privire la efectele deciziei 479/2017 referitoare la condițiile de întrerupere a prescripției, cu privire nulitatea interceptărilor, cu privire la efectele pe care le-ar produce o decizie a Curții Constituționale în momentul la care se poate pronunța o hotărâre judecătorească de înlăturare a interceptărilor și alte două sau trei însă, în toate aceste situații ICCJ a respins solicitările ca inadmisibile pe motiv că subiectul în discuție vizează interpretarea unei decizii a Curții Constituționale iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența să se pronunțe cu privire la efectele deciziilor Curții Constituționale pentru că și-ar depăși competența.

Consideră că sesizarea completului de HP a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere care are toate șansele să fie respinsă ca inadmisibilă, n-ar face decât să prelungească durata unei proceduri care durează și așa de mult timp.

Un alt argument că sesizarea completului de HP este inutilă îl constituie faptul că atât Înalta Curte de Casație și Justiție cât și Curtea Constituțională au răspuns la aceste întrebări prin hotărâri anterioare.

În continuare susține că în decizia RIL nr.17/2018 pronunțată de ICCJ, în paragrafele 20 și 21 se răspunde la ambele întrebări, care ar putea face obiectul unei sesizări, pe care instanța le-a pus în discuție și vizează repartizarea la complete specializate în materie civilă însă discuția este aceeași.

Susține că în ambele cazuri, Înalta Curte de Casație și Justiție se referă la completurile de judecată și nu la faptul că judecătorii au făcut sau nu parte din completuri specializate, deoarece, potrivit legii și în materia în care se pronunța acel RIL cât și în materie penală, în conformitate cu dispozițiile art. 29 din Legea nr.79/2000, nu judecătorul trebuie să fie specializat ci completul de judecată.

Arată că în acest RIL, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat și asupra sancțiunii, spunând că aceasta este nulitatea absolută. Susține că la rândul său, Curtea Constituțională, înainte de decizia nr.417/2019, prin decizia nr.685/2018, arată că normele privind compunerea instanțelor de judecată sunt norme procedurale de ordine publică, de aceea încălcarea prevederilor referitoare la compunerea completurilor de judecată exprimă o exigență de ordine publică a cărei încălcare atrage nulitatea absolută.

Susține că la a doua întrebare propusă de instanță referitoare la sancțiunea care ar trebui dată pentru nerespectarea art.29 din legea nr.78/2000, atât Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și Curtea Constituțională a răspuns că aceasta este nulitatea absolută.

Apreciază că și prima întrebare are deja un răspuns acesta regăsindu-se în deciziile mai sus menționate respectiv decizia 417/2019.

Arată că, deși conflictul cu care a fost sesizată Curtea Constituțională vizează doar Înalta Curte de Casație și Justiție, considerentele unei decizii ale Curții Constituționale sunt obligatorii pentru toată lumea și pot fi extinse către orice instanță care s-a aflat în poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv nu a desemnat completuri specializate.

Susține că Tribunalul Cluj, așa cum rezultă din probațiunea depusă la dosar, în anul 2014 a omis să formeze complete specializate, cu mențiunea că decizia Curții Constituționale se referă la soluțiile pronunțate de completurile desemnate până la 1 ianuarie 2019 deoarece după această dată Înalta Curte de Casație și Justiție și-a desemnat complet specializat, sens în care în cazul Tribunalului Cluj, considerentele deciziei nr.417 a Curții Constituționale, devin obligatorii.

Arată că în considerentele deciziei 417 a Curții Constituționale, la paragrafele 136, 146 și 160, Curtea Constituțională face în mod evident distincție între specializarea unui judecător și specializarea unui complet de judecată. Faptul că un judecător a fost la un moment dat specializat pe o anumită materie, nu înseamnă că și completul din care face parte este specializat. Ca și exemplu, arată că un judecător al Secției penale a Curții de Apel Alba Iulia a fost judecător la o secție de contencios administrativ la o altă instanță, nu înseamnă că în cadrul Curții de Apel Alba Iulia are competența de a se pronunța în materia contenciosului administrativ.

Susține că această competență, stabilită prin lege nu se referă la faptul că judecătorul se pricepe sau nu, ci se referă la atribuirea specializării unui complet de judecată.

În continuare invocă mai multe exemple similare cu cel de mai sus referitoare la faptul că, dacă un judecător a fost specializat pe un anumit complet nu înseamnă că își menține specializarea pe viitor, specializarea fiind a completului.

Apreciază că amândouă întrebările sunt inadmisibile, ridicând probleme de drept care deja au fost rezolvate de Înalta Curte de Casație și Justiție motiv pentru care solicită ca instanța să nu sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție – completul de lămurire a unor chestiuni de drept în materie penală apreciind că lipsește oportunitatea. Apreciază că în măsura în care instanța va dispune sesizarea, aceasta va fi respinsă ca inadmisibilă.

Domnul avocat (...), apărătorul ales al inculpatului apelant B... formulează aceleași concluzii de a nu fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

Apreciază că Înalta Curte de Casație și Justiție nu este competentă să se pronunțe asupra efectelor pe care le produce o decizie a Curții Constituționale și apreciază că la întrebările pe care instanța dorește să le adreseze, deja s-a răspuns atât prin decizia nr.17/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție cât și prin decizia Curții Constituționale nr.417/2019.

Apreciază că, chiar dacă decizia Curții Constituționale privește un conflict de natură constituțională între Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlament, la pct.140 din decizia respectivă se face referire și la instanțele inferioare și concluzionând susține că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Doamna avocat (...) apărătorul ales al inculpatului apelant C.... apreciază că sunt îndeplinite condițiile formale prev. de art.475 C.pr.pen., privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și raportat la susținerile domnului avocat (...) privind oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciază că și această condiție este îndeplinită deoarece în raport de condițiile formale enumerate în art.475 C.pr.pen., nu există un RIL prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să se fi pronunțat expres asupra acestei probleme.

În ce privește poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție referitor la această problemă, apreciază că aceasta este mai mult decât evidentă cu cât în considerentele deciziei 417/2019 sunt expuse pe larg atât poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție privind obligativitatea aplicării prev. art.29 alin.1 din legea nr.78/2000 cu privire la instanțele inferioare, fiind enumerate clar curțile de apel, tribunalele și judecătoriile.

Susține că Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că aceste instanțe erau obligate să respecte condiția completelor specializate deoarece atât Curtea Constituțională cât și Înalta Curte de Casație și Justiție s-au manifestat în mod expres că există obligativitatea clară de a se forma complete specializate. Arată că înseși instanțele și însuși Tribunalul Cluj arată modalitatea în care colegiul de conducere a numit anterior completurile specializate în ce privește judecarea acestor cauze de corupție, excepție fiind anul 2014 când a existat o omisiune pe care o apreciază ca fiind o nelegalitate.

În ce privește a doua întrebare propusă de instanță referitoare la sancțiunea care ar trebui dată apreciază că aceasta este nulitatea absolută, achiesând la concluziile formulate de colegii antevorbitori.

Doamna consilier juridic (...) pentru Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transport Rutier, arată că în raport de argumentele aduse de apărătorii aleși ai inculpaților, lasă soluția la aprecierea instanței.

CURTEA DE APEL

Având în vedere dispozițiile art. 391 Cod de procedură penală va stabili termen de pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la data de 20 noiembrie 2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Stabilește termen de pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la data de 20 noiembrie 2019.

Pronunțată în ședința publică din 17 decembrie 2019.

Președinte,
(...)

(...)

Judecător
(...)

Judecător,

Grefier,
(...)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA PENALA
Dosar nr. (.../.../...)

ÎNCHEIERE PENALĂ

Ședința publică de la 19 Decembrie 2019

Completul de judecată compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Alba reprezentat prin doamna procuror (...)

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulate din oficiu de către Curtea de Apel Alba Iulia.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 17 decembrie 2019, când instanța, în baza dispozițiilor art. 391 alin. 1 Cod procedură penală, a stabilit termen de pronunțare la data de 19 decembrie 2019.

Curte de Apel

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,

Examinând actele și lucrările aflate la dosarul cauzei, în majoritate, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a obiectului cauzei

Prin sentința penală nr.480 din 11 septembrie 2018 a Î.C.C.J., pronunțată în dosarul nr.2024/1/2018 a fost admisă cererea formulată de petentul A.... privind strămutarea judecării cauzei ce formează obiectul dosarului nr.(.../.../...) al Curții de Apel Cluj, Curtea de Apel Alba Iulia fiind sesizată secundar cu soluționarea apelurilor declarate în cauză.

Prin sentința penală nr. 228/02.08.2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. (.../.../...) a fost admisă cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj, au fost respinse cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de inculpați și au fost condamnați inculpații:

1. A...., în baza art.13/2 din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012 rap. la art.297 C.p., cu aplic. art.35 al.1 C.p., art.75 al.2 lit. a C.p., 76 al.1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu obținere de foloase necuvenite, în formă continuată, la pedeapsa de :

- 2 (doi) ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 al.1 lit. a și b C.p.

În baza art.12 lit. a din Legea nr. 78/2000, modificată prin Legea nr. 187/2012, pentru săvârșirea infracțiunii de desfășurare de activități ca acte de comerț, incompatibile cu funcția

deținută, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, la pedeapsa de:

-1 (un) an închisoare;

În baza art.12 lit. b din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art.35 al.1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în formă continuată, la pedeapsa de:

- 1 (un) an închisoare;

În baza art.52 al.3 rap. la art.321 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual în forma participației improprie, la pedeapsa de:

- 1 (un) an închisoare;

În baza art.13/1 rap. la art.207 al.1 și 3 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, la pedeapsa de:

- 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare.

prin schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de șantaj, prev. de art.207 al.1 și 3 C.p.

În baza art.38 al.1 C.p., a constatat că infracțiunile de mai sus sunt concurente, iar în baza art.39 al.1 lit. b C. pen., au fost contopite pedepsele stabilite, inculpatul urmând să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare, sporită cu 1/3 din totalul celorlalte pedepse aplicate (respectiv, un spor de 1 an și 8 luni), pedeapsa finală fiind aceea de:

- **4 (patru) ani și 4 (patru) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 al.1 lit. a și b C.p., cu executare în regim de detenție.**

S-a făcut aplicarea art.65, 66 al.1 lit. a și b C.p.

În baza art.72 C.p. s-a scăzut din pedeapsa aplicată, timpul detenției preventive începând cu data de 04.06.2014 și până la 08.05.2015.

În baza art.396 al.5 rap. la art.16 al.1 lit. b C. pr. pen., inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 al.1 C. pen. rap. la art.7 lit. c din Legea 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art.5 C. pen.

S-a constatat recuperat prejudiciul cauzat părților civile ISCTR București și Statului Român prin ANAF - reprezentată prin AJFP Cluj.

În temeiul art.25 al.3 C. pr. pen., s-a dispus desființarea totală a înscrisului falsificat, respectiv proces-verbal de constatare a contravențiilor seria ISCTR nr. 41161024 (f. 423 vol. VII dup).

Potrivit art.404 al.4 lit. c C. pr. pen. rap. la art.249 și urm. C. pr. pen., s-a dispus ridicarea măsurii asigurătorii instituită prin ordonanța 6/P/2014 a Parchetului de pe lângă ICCJ -D.N.A.- Serviciul Teritorial Cluj din data de 01.07.2014, constând în indisponibilizarea prin instituirea popririi asupra sumelor de bani deținute de inculpat în contul bancar deschis la Banca Transilvania, până la concurența sumei de 1.500 lei (f.364-369 vol. I dup).

2. B...., în baza art.13/2 din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012 rap. la art.297 C.p., cu aplic. art.35 al.1 C.p., art.75 al.2 lit. a C.p., 76 al.1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu obținere de foloase necuvenite, în formă continuată, la pedeapsa de:

- 2 (doi) ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 al.1 lit. a și b C. pen.

În baza art.12 lit. b din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art.35 al.1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în formă continuată, la pedeapsa de:

- 1 (un) an închisoare;

În baza art.38 al.1 C. pen., s-a constatat că infracțiunile de mai sus sunt concurente, iar în baza art.39 al.1 lit. b C.p., au fost contopite pedepsele stabilite, inculpatul urmând să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 2 (doi) ani închisoare, sporită cu 1/3 din cealaltă

pedeapsă aplicată (respectiv un spor de 4 luni), pedeapsa finală fiind aceea de:

- **2 (doi) ani și 4 (patru) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 al.1 lit. a și b C. pen., cu executare în regim de detenție.**

S-a făcut aplicarea art.65, 66 al.1 lit. a și b C.p.

În baza art.72 C.p., s-a scăzut din pedeapsa aplicată, timpul detenției preventive începând cu data de 04.06.2014 și până la 23.03.2015.

S-a constatat recuperat prejudiciul cauzat părților civile ISCTR București și Statului Român prin ANAF- reprezentată prin AJFP Cluj.

3. C...., în baza art.13/2 din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012 rap. la art.297 C.p., cu aplic. art.35 al.1 C.p., pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu obținere de foloase necuvenite, în formă continuată, la pedeapsa de:

- **2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.66 al.1 lit. a și b C.p.**

S-a făcut aplicarea art.65, 66 al.1 lit. a și b C. pen.

În temeiul art.91 C. pen., a fost suspendată sub supraveghere executarea pedepsei pe durata termenului de supraveghere de 3 ani, prev. de art.92 C.p.

Conform art.93 al.1 C. pen., inculpatul a fost obligat să se supună, pe durata termenului de supraveghere, următoarelor măsuri de supraveghere date în competența Serviciului de Probațiune Bistrița:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bistrița, conform programului ce îi va fi stabilit de către consilierul de probațiune;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

c) să comunice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Potrivit art.93 al.3 C. pen., inculpatul a fost obligat ca pe parcursul termenului de supraveghere să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 zile, în cadrul unor activități desfășurate de Primăria municipiului Bistrița sau Primăria comunei Dumitra, jud. Bistrița-Năsăud.

În baza art.91 al.4 C. pen., i s-a atras atenția inculpatului asupra cazurilor de revocare a suspendării sub supraveghere, prev. de art.96 C.p.

În temeiul art.19 și 397 C. pr. pen., combinat cu art.1357 C. civ., inculpatul a fost obligat la plata despăgubirilor civile, după cum urmează: suma de 3.600 lei către partea civilă ISCTR București, iar suma de 8.400 lei, către partea civilă Statul Român prin ANAF - reprezentată prin AJFP Cluj.

Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță au declarat apel de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj, inculpații A...., B...., C.... și partea civilă Statul român prin Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj;

În motivarea apelului inculpatul A.... a formulat și un motiv de apel prin care a invocat nulitatea absolută a hotărârii atacate, deoarece aceasta a fost pronunțată de un judecător necompetent material și funcțional, în condițiile în care judecătorul nu a fost desemnat într-un complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, prin hotărârea colegiului de conducere pentru anul 2014.

În ședința din 05 noiembrie 2019 s-a pus în discuția părților motivul de apel prezentat mai sus, fiind amânată succesiv pronunțarea. Deoarece membrii completului au avut păreri opuse asupra soluției, s-a repus cauza pe rol în complet de divergență, prin introducerea în complet a judecătorului de permanență, iar în urma deliberării, în majoritate, după dezbateră

contradictorie, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

II. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Problema de drept care se ridică în cauză este cea a competenței materiale și funcționale a completului specializat să judece cauze de corupție, în condițiile în care, pentru anul 2014, an în care a fost sesizat Tribunalul Cluj cu judecarea cauzei și s-a realizat repartizarea aleatorie, colegiul de conducere al instanței nu a desemnat complete specializate pentru a judeca cauze de corupție, deși anterior judecătorul fondului a făcut parte dintr-un complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție.

Dezlegarea problemelor de drept invocate are repercusiuni concrete și directe asupra soluționării apelurilor, deoarece posibila constatare a încălcării dispozițiilor privind compunerea completului, potrivit art. 281 alin.1 lit. a C. pr. pen., este sancționată cu nulitatea absolută și, pe cale de consecință, se va dispune desființarea sentinței penale atacate și trimiterea cauzei spre rejudecarea instanței de fond.

III. Examenul de admisibilitate a sesizării

Curtea de apel, în majoritate, apreciază ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, întrucât:

- este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în apel;
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept pusă în discuție depinde soluționarea în fond a apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și inculpații A..., B..., C... și partea civilă Statul român prin Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj;
- problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o hotărâre întemeiată prin dispozițiile art. 471 alin. 1) Cod procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 Cod procedură penală.

Nu împărtășim punctul de vedere al inculpatului A..., exprimat prin apărătorul ales, apreciind că și completul de divergență poate sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, cu atât mai mult cu cât de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept pusă în discuție depinde soluționarea problemei aflate în divergență și nu există o interdicție legală de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

IV. Punctele de vedere ale părților

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deoarece sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, iar Decizia nr. 417/2019 a Curții Constituționale a României se referă la soluționarea unui conflict de natură constituțională, adresându-se în mod special Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu celorlalte instanțe de judecată.

Inculpații A..., B... și C..., prin apărători aleși, au susținut că este inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deoarece problemele puse în discuție nu sunt probleme veritabile de drept, cu atât mai mult cu cât Înalta Curte de Casație și Justiție, dând eficiență deciziei Curții Constituționale, în condițiile în care nu au fost constituite complete specializate pentru judecarea cauzelor de corupție, a constatat nulitatea absolută a hotărârilor și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

În susținerea punctelor de vedere au fost invocate hotărâri ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și o hotărâre a Curții de Apel Târgu Mureș.

V. Punctul de vedere majoritar al completului de judecată.

Rațiunea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este una similară celei a recursului în interesul legii, prima operând *a priori*, în timp ce ultima reprezintă un remediu *a posteriori* pentru unificarea practicii judiciare. Prin cele două instituții se urmărește același scop, respectiv asigurarea unei jurisprudențe unitare la nivelul tuturor instanțelor din țară, ambele fiind în competența exclusivă a instanței supreme.

Mecanismul hotărârii prealabile instituie un veritabil dialog judiciar între instanța supremă și celelalte instanțe judecătorești care are drept scop prevenirea apariției interpretărilor divergente, care ulterior ar impune pronunțarea unui recurs în interesul legii.

Apreciem că, în condițiile în care Curtea de Apel Târgu Mureș, prin Decizia penală nr. 514/15.11.2019, a sancționat cu nulitatea absolută nedesemnarea de către colegiul de conducere a instanței, la începutul anului, a completelor specializate pentru a judeca cauze de corupție, deși anterior judecătorul fondului a făcut parte dintr-un complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, aspect invocat de inculpatul A...., pronunțarea unei soluții divergente impune promovarea unui recurs în interesul legii.

În legătură cu condiția ca sesizarea să vizeze o chestiune de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, apreciem că nu sunt excluse problemele de drept procesual, ci subordonează atât problemele de drept penal substanțial, cât și problemele de drept procesual necesității existenței unei relații de dependență între lămurirea problemei de drept și soluționarea pe fond a cauzei. Apreciem că soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală produce efecte concrete asupra modului de rezolvare a apelurilor, în sensul desființării sentinței primei instanțe și rejudecarea cauzei de către instanța de fond sau respingerea excepției și continuarea judecății de către instanța de apel.

Lipsa formală a desemnării completurilor specializate este susceptibilă de a fi interpretată diferit, putând fi considerată o eroare materială nesancționabilă sau sancționabilă cu nulitatea relativă sau, din contră, drept o lipsă a specializării și o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și funcțională a completului care a judecat astfel de cauze fără să fi avut atribuită specializarea la momentul repartizării aleatorii, cu consecința sancțiunii nulității absolute și a rejudecării cauzelor în primă instanță.

Rațiunea acestei sesizări pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile constă în necesitatea, pe care o considerăm imperativă, de a preveni o practică judiciară neunitară, cu consecințe extrem de serioase în privința evoluției diferite a procedurilor judiciare față de inculpați aflați într-o situație juridică identică și, în cele din urmă, extrem de severe în privința decredibilizării actului de justiție.

Considerăm că este îndeplinită condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept, deoarece sunt vizate dispoziții complexe, necorelate, care generează dificultăți de interpretare, referitoare la dobândirea specializării, la încetarea specializării, sancțiunea încălcării desemnării anuale a completurilor specializate, care pot da naștere mai multor soluții.

În discuție sunt următoarele dispoziții legale:

Art. 29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 prevede că „ Pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.”

Art. 36 alin. 3 lit. c din Legea 304/2004 potrivit căruia colegiul „propune președintelui instanței, în raport cu natura și numărul cauzelor, înființarea și desființarea completelor specializate.”

Art. 41 alin. 1-3 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești din 17.12.2015 În vigoare de la 28 decembrie 2015 Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 970 din 28 decembrie 2015

„ (1) Secțiile și completele specializate ale curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiilor de conducere ale fiecărei instanțe, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Componența secțiilor și completelor specializate se stabilește de colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.

(3) În mod excepțional, în situația în care în cadrul unei secții nu se poate constitui un complet de judecată, colegiul de conducere al instanței poate dispune participarea unor judecători de la alte secții.”

Art. 52 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești potrivit căruia „Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.”

Art. 281 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală potrivit căruia „determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată”

Întrebările formulate vizează o dezlegare cu valoare de principiu a unor chestiuni de drept, respectiv interpretarea unor dispoziții legale *in abstracto*, deoarece premisa de la care se pornește își găsește izvorul în dispozițiile legale prezentate mai sus.

Pe fondul chestiunilor apreciem că dacă un judecător a fost numit într-un complet specializat în judecarea cauzelor de corupție, în lipsa altor cerințe legale, dacă face parte din secția penală, prin acest act a dobândit specializarea. Lipsa unor cursuri, seminarii de specialitate, parcurgerea altor forme de pregătire, pot constitui vătămări, în condițiile nulității relative.

Relevant este răspunsul primit de C.C.R. de la Consiliul Superior al Magistraturii din care rezultă că tribunalele și curțile de apel s-au preocupat în sensul aplicării art. 29 alin 1 din Legea 78/2000, solicitând Consiliului Superior al Magistraturii aprobarea înființării de completuri specializate cu privire la judecarea cauzelor ce au ca obiect infracțiuni stabilite prin Legea 78/2000.(paragraful 140 din Decizia nr. 417/2019 a C.C. R.)

Împrejurarea că judecătorul, după ce a făcut parte, anterior dintr-un completul specializat, nu a fost desemnat, la începutul anului, într-un complet specializat, prin hotărârea colegiului de conducere, nu atrage pierderea specializării. Ipotetic un judecător desemnat într-un complet specializat, care judecă mai mulți ani un dosar de corupție, chiar dacă nu este desemnat, la începutul anului, într-un complet specializat, nu-și pierde competența de a judeca cauza, ci, dimpotrivă, asigură continuitatea completului de judecată. Evidențiem, în acest sens, și dispozițiile art. 36 alin. 3 lit. c din Legea 304/2004 potrivit căruia colegiul „propune președintelui instanței, în raport cu natura și numărul cauzelor, *înființarea și desființarea completelor specializate*”, din care rezultă că desființarea completelor specializate se face la propunerea colegiului, printr-o manifestare de voință expresă.

În concluzie, raportat la fondul chestiunilor, apreciem că, în condițiile în care judecătorul a făcut parte dintr-un complet specializat, iar completul specializat nu a fost desființat, acesta are competența materială și funcțională de a judeca cauze ce au ca obiect infracțiuni stabilite prin Legea 78/2000. Împrejurarea că judecătorul, după ce a făcut parte, anterior dintr-un completul specializat, nu a fost desemnat, la începutul anului, într-un complet specializat, prin hotărârea colegiului de conducere, nu determină încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată, sancționată cu nulitatea absolută, ci, în măsura în care a adus o vătămare a drepturilor părților ori altor subiecți procesuali principali, poate fi sancționată cu nulitatea relativă, în condițiile art. 282 Cod procedură penală.

Având în vedere considerentele de mai sus,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În majoritate, admite sesizarea din oficiu și, pe cale de consecință, în temeiul art. 475 C.pr.pen. solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu a următoarelor chestiuni de drept:

1. „În interpretarea art.29 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, se poate considera că judecătorul de la instanța de fond care, anterior, a fost desemnat titular al unui complet specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, iar ulterior colegiul de conducere a instanței nu l-a desemnat într-un complet specializat, este competent să judece cauze de corupție repartizate în perioada în care nu a fost desemnat prin hotărârea colegiului de conducere ca titular al unui complet specializat, în condițiile în care, în perioada respectiva, niciun complet al secției penale a instanței respective nu a fost desemnat pentru a judeca cauze de corupție?
2. În ipoteza unui răspuns negativ, care este sancțiunea în acest caz, nulitatea relativă sau nulitatea absolută?”.

În temeiul art. 476 alin. 2 C.pr.pen. dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.12.2019.

Președinte,

(...)

Judecător,

(...)

Grefier,

(...)

Cu opinie separată în sensul de a se constata că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept și a se dispune repunerea cauzei pe rol.

Apreciez că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept supusă analizei, pentru următoarele considerente:

Conform art. 475 C.proc.pen.: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Deși, raportat la prevederile textului legal menționat, se constată că instanța este investită cu judecarea căii de atac a apelului formulată împotriva unei sentințe prin care s-a soluționat cauza în fond, urmând a pronunța o decizie în ultimă instanță, că chestiunea de drept în discuție reprezintă o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar chestiunea de drept invocată reprezintă o chestiune de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, apreciez că nu este îndeplinită condiția ca prin hotărârea ce se solicită Înaltei Curți de Casație

și Justiție a fi pronunțată să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În acest sens, arăt că în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală au fost respinse ca inadmisibile sesizările pentru pronunțarea unor hotărâri prealabile în situația în care prin pronunțarea acestor hotărâri s-a tins la a se obține soluția concretă într-o anumită cauză.

Astfel, prin decizia nr.21/2019 Înalta Curte de Casație și Justiție completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost respinsă ca inadmisibilă, sesizarea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "În interpretarea art. 1 alin. (2) raportat la art. 10 alin. (2), art. 102 alin. (2) și (3) și art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, în situația în care este invocată nulitatea absolută cu consecința excluderii unor mijloace de probă, este respectat dreptul la un proces echitabil dacă instanța se pronunță asupra nulității printr-o hotărâre separată (încheiere), anterioară celei prin care soluționează fondul cauzei?". În considerentele deciziei menționate s-au arătat următoarele: „În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a statuat că "(...) sesizarea instanței de trimitere trebuie să aibă ca obiect dezlegarea unor veritabile chestiuni de drept care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile" (Decizia nr. 5 din 21 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 15 mai 2019) și că (...) "condiția restrictivă de admisibilitate prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală ce vizează dezlegarea cu valoare de principiu a unei chestiuni de drept" (Decizia nr. 27 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 22 ianuarie 2018)". Se arată în continuare în această decizie că „problema de drept supusă analizei de către instanța de trimitere nu este susceptibilă de o rezolvare de principiu, întrucât constatarea existenței sau a inexistenței unei încălcări a dreptului la un proces echitabil depinde de particularitățile speței, fiind necesară o analiză concretă în fiecare dosar în parte”.

În prezenta cauză, așa cum rezultă din hotărârile Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj, depuse la dosar de inculpatul A.... și respectiv comunicate de această instanță la solicitarea Curții de Apel Alba Iulia, în cadrul Secției penale a Tribunalului Cluj au fost desemnate prin hotărâri ale acestui colegiu completuri specializate pentru judecarea cauzelor de corupție pentru perioada 2007-2013. În perioadele 2007-2008 și respectiv 2011-2013 judecătorul care a pronunțat hotărârea apelată în prezenta cauză a făcut parte dintr-un complet specializat în materia infracțiunilor de corupție, însă în anii 2009 și 2010 nu a mai făcut parte dintr-un astfel de complet specializat. În hotărârea Colegiului de conducere al Tribunalului Cluj din anul 2013 privind constituirea completelor pentru anul 2014 nu se mai face nicio referire la constituirea vreunui complet specializat în materia infracțiunilor de corupție, iar situația a fost identică și în anii următori.

Prin urmare, apreciez că o dezlegare de principiu a problemei de drept invocate în opinia majoritară nu s-ar justifica, date fiind particularitățile esențiale ale prezentei cauze, situația expusă a completurilor specializate în materia infracțiunilor de corupție la nivelul Tribunalului Cluj, în general, și raportat la completul care a pronunțat sentința apelată în prezenta cauză, în special, fiind puțin probabil a se regăsi în cazul altor instanțe.

Așa cum se arată în deciziile nr.12/2017 și 18/2018 ale Înalta Curte de Casație și Justiție, - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „Hotărârile prealabile rezultate din mecanismul de unificare a practicii prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală cuprind rezolvări de principiu ale unor chestiuni de drept, clarificând modul de interpretare în abstracto, pe viitor, a dispozițiilor legale care au generat acea problemă. Soluția de principiu a instanței supreme își găsește aplicabilitatea, așadar, nu doar în cauza în care a intervenit mecanismul de unificare a practicii analizat, ci în toate cauzele în care se ridică o problemă de drept esențialmente similară și în care particularitățile procedurii derulate nu influențează semnificativ coordonatele acelei probleme de drept.”

Un al doilea motiv pentru care apreciez că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept supusă analizei este acela că, pe această cale, s-ar solicita, practic, instanței supreme să interpreteze efectele deciziei nr.417/2019 a Curții Constituționale. În acest sens menționez că în decizia nr. 24/2015 a Completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală s-au arătat următoarele: „Efectele deciziilor Curții Constituționale nu pot fi interpretate, în procesul de aplicare a legii, de către alte instituții ale statului, întrucât un atare demers ar genera o știrbire a competenței sale exclusive în materie. Prin urmare, instanțele judecătorești nu trebuie să interpreteze efectul deciziei, ci să aplice acea decizie într-un mod conform considerentelor sale la cazul dedus judecării, demers pe deplin posibil și în speța de față”.

În mod similar s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție și în cauza soluționată prin decizia nr.17/2019 prin care s-a respins ca inadmisibilă o altă cerere de pronunțare a unei hotărâri prealabile.

Pentru aceste considerente, apreciez că soluția ce se impunea era de a se constata că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept și a se dispune repunerea cauzei pe rol.

Judecător
(...)

(...)

Grefier,